

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ»

ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ «ΓΟΗΤΕΣ,,!..

(Μιά διασκεδαστική έρευνα του Γάλλου δημοσιογράφου κ. Πιέρ Μπερζέ για τις αισθηματικές γυναίκες που έρωτεύονται τους διασήμους «γόητες» της οθόνης.)

ΑΡΧΙΣΑ αυτή την περίεργη έρευνά μου από τον πιο Παρισινό και τον πιο δημοφιλή «άστéρα» της «Γαλλίας», τον εύθυμο και χαριτωμένο Άλμπέρ Πρεζάν. Ο γόης αυτός, είναι το είδωλο του Παρισινού λαού. Κανείς άλλος δεν έχει περισσότερους θαυμαστές και, το πιο επικίνδυνο απ' όλα, περισσότερες θαυμάστριες. Όλες ή μοδιστρούλες, όλες ή πωλήτριες των μεγάλων εμπορικών, όλες ή δακτυλογράφοι, είναι τρελλά έρωτευμένες με τον Άλμπέρ Πρεζάν. Όταν λοιπόν του ανέφερα τον σκοπό της επίσκεψής μου στο σπίτι του, ο διάσημος ήθοποιός ξέσπασε σ' ένα ήχηρο γέλιο.

— Θέλετε να σάς μιλήσω για τις θαυμάστριές μου; Ευχαρίστως! Έχω να σας διηγηθώ γι' αυτές ένα σωρό διασκεδαστικές ιστορίες. Άλλά, αφήστε με να σάς πω πρώτα δυο λόγια για τους θαυμαστές μου. Εκείνοι που μ' ευχαριστούν, είναι εκείνοι που μου γράφουν. Εκείνοι δε που με θαυμάζουν, είναι εκείνοι που μου τηλεφωνούν. Το τηλέφωνο είναι το μεγαλύτερο μαρτύριο της ζωής μου.

— Ο κ. Πρεζάν, παρακαλώ;

— Ποιός τηλεφωνεί;

— Ω, εγώ, είναι ένα καθαρώς προσωπικό τηλεφώνημα...

Έπακολουθει ένας πομπώδης ύμνος για την τέχνη μου, για τα χαρίσματά μου, για τη «γοητεία» μου. Κατά βάθος, αυτό βέβαια μ' ευχαριστεί. Μά δεν μπορώ να θρίσκωμαι διαρκώς με το ακουστικό στο αυτί. Θέλω να εργασθώ, να ξεκουρασθώ, να τελειώσω ένα σωρό δουλειές. Φαντασθήτε ότι μου τηλεφωνούν ακόμη και στις δυο ή ώρα, μετά τα μεσάνυχτα. Έπειτα, είναι και οι «φαρσέρ».

— Έμπρός; Έσύ είσαι, Πρεζάν; Έλα γρήγορα! Αρχίσαμε το «γύρισμα»...

Στην αρχή, όμολογώ ότι έπεσα πολλές φορές στην παγίδα κι' έτσι έτρεχα σαν τρελλός στο στούντιο, για να βρεθώ μπροστά στις κλειστές πόρτες του. Ύστερα όμως θρήκα κι' εγώ ένα «κόλπο». Μόλις λάθαινα ένα τέτοιο τηλεφώνημα, έκανα άμέσως μια έρώτησι τεχνικής φύσεως.

— Έρχομαι στη στιγμή!... Είναι έτοιμο «τράβελινγκ»;

— Ποιό;...

Ο «φαρσέρ» έτσι την επάθαινε κι' εγώ μ' ένα θριαμβευτικό χαμόγελο, κρεμούσα το ακουστικό. Από τις θαυμάστριές μου όμως δεν έχω κανένα παράπονο. Είναι πάρα πολύ εύγενικές. Η περισσότερες μου γράφουν. Η άλλες μου τηλεφωνούν και μερικές μ' επισκέπτονται στο σπίτι μου. Εκείνες που μου τηλεφωνούν, μου κρύβουν πάντα τ' όνομά τους, για να μπορούν να λένε τα πιο εκπληκτικά πράγματα. Πέρυσι, επί μια εβδομάδα, είχα μια έκκεντρική θαυμάστρια. Κάθε βράδυ, στις 11 ή ώρα, μ' έπαιρνε στο τηλέφωνο.

— Έμπρός; Ο κ. Πρεζάν;

— Μάλιστα...

— Έδω ή Μιρέιγ... Άλμπέρ, σ' αγαπώ!

Κι' άμέσως, η παράξενη αυτή γυναίκα, διέκοπτε. Τις πρώτες ημέρες λοιπόν χαμογελούσα. Έπειτα, θέλησα να μάθω ποιά ήταν αυτή ή γυναίκα και με διάφορα τεχνάσματα, κατώρθωσα ν' ανακαλύψω ότι ήταν μια διάσημη λωποδύτρια, που μου τηλεφωνούσε από το γραφείο της Διευθύνσεως των γυναικείων φυλακών, όπου εργαζόταν ως γραφεύς!... Μια άλλη θαυμάστριά μου, που μου έκανε φλογερές έρωτικές έξομολογήσεις με το τηλέφωνο, ήταν μαθήτρια σ' ένα παρθεναγωγείο του Ίρβύ...

Μά έκτός από τις έρωτικές έξομολογήσεις με το τηλέφωνο, έχομε και τις επισκέψεις. Αυτές, αλήθεια, είναι ή πιο όχληρές. Ένα βράδυ, που γύρισα κατάκοπος από το στούντιο, βρήκα στο σαλόνι μου μια μυστηριώδη κυρία. Ήταν νέα, ώμορφη, μ' έξυπνα μάτια και μ' ένα σώμα Άρτέμιδος.

— Τί επιθυμείτε, κυρία μου;

— Τίποτε! Είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένη που κατώρθωσα νά σάς δω έκ του φυσικού...

Κι' άμέσως, χωρίς πολλές διατυπώσεις, έπηκολούθησε μια κανονική έρωτική έξομολόγησι. Μά εγώ δεν είχα καιρό για χάσιμο. Θέλησα να συνοδεύσω τη θαυμάστριά μου ως την έξοδο, όταν, ξαφνικά, άνοιξε ή μύτη της.

— Δεν είναι σοβαρό... μου έξηγησε. Είναι από την συγκίνηση.

Περιποιήθηκα λοιπόν την έρωτευμένη κι' όταν θέλησα πάλι να τη συνοδεύσω ως την έξοδο, νέα συμφορά. Άνοιξε για δεύτερη φορά ή μύτη της... Τί έπρεπε λοιπόν να κάνω; Την παρέδωσα στη γρηά οικονόμο μου για να τη φιλοξενήσει στην κρεβάτοκάμαρά μου και πήγα να κοιμηθώ σ' ένα ξενοδοχείο.

Θέλετε τώρα να σάς πω κάτι; Άπ' όλες τις υπερβολικές έκδηλώσεις θαυμασμού, προτιμώ ένα άπλο γράμμα, ή μια φωτογραφία με αφιέρωσι. Σ' όλα αυτά τα γράματα άπαντώ κάθε πρωϊ μόνος μου!...».

* * *

Ο Ζάν Μυρά, αντίθετως, δεν άνοίγει ποτέ την αλληλογραφία του, όπως μου έξομολογήθηκε ο ίδιος. Αυτή είναι δουλειά της ώμορφης γραμματέως του. Άπ' όλα τα γράμμάτα που λαμβάνει, δεν τον ενδιαφέρουν παρά μόνον όσα είναι έμπορικής φύσεως. Άλλως τε, αυτά μόνο του δίνει ή γραμματέως του.

Το περίεργο είναι τώρα ότι πολύ λίγες θαυμάστριές του ξέρουν πως είναι πιστός σύζυγος της χαριτωμένης ήθοποιού του κινηματογράφου Άνναμπέλλας και μπορείτε να φαντασθήτε τα κωμικά έπεισόδια που συμβαίνουν με τις αναρίθμητες κι' άριστοκρατικές θαυμάστριές του.

Εκείνες που είναι έρωτευμένες με τον Ζάν Μυρά, συνηθισμένες από την ελεύθερη «κοσμική» ζωή, δεν διστάζουν διόλου να τον επισκεφθούν στο σπίτι του με μια πρόφασι: τις περισσότερες φορές για να τον προσκα-

(Η συνέχεια εις την 16ην σελίδα)

Ο Άλμπέρ Πρεζάν

ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟ ΥΣ "ΓΟΗΤΕΣ,,

(Συνέχεια έκ της 13ης σελίδος)

λέσσουν σέ μιὰ δεξίωσι ή σ' ένα γεύμα. Έχουν όμως την άτυχία νά γίνωνται σχεδόν πάντοτε δεκτές από την Άνναμπέλλα. Έκείνη καταλαβαίνει άμέσως τόν σκοπό της επισκέψεώς τους και χωρίς πολλές διατυπώσεις, τούς δίνει νά καταλάβουν πώς άγαπάει τόν άνδρα της.

Μιά ήμέρα λοιπόν, ή Άνναμπέλλα δέχτηκε μιὰ ώραιότητα νέα, την κόρη του περιφήμου Παρισινού τραπεζίτου Πιέρ Λ... και παρουσιάσθηκε σ' αυτήν ως γραμματέας του. Έκείνη δέν γνώρισε την Άνναμπέλλα κι' ελεύθερη όπως ήταν, της έκανε δώρο ένα ώμορφο δαχτυλίδι και την παρακάλεσε νά την διευκολύνη, γιατί ήταν τρελλά έρωτευμένη μέ τόν Ζάν Μυρά. Η Άνναμπέλλα δέχθηκε πρόθυμα νά την...έξυπηρετήση, της είπε διάφορα μυστικά της ιδιωτικής ζωής του «γότηος» και της άπεκάλυψε ότι ο Ζάν Μυρά έφάρμοζε τόν έξής τέχνασμα: "Όταν ήθελε νά άπαλλαγή από μιὰ επίμονη θαυμάστριά του, της παρουσίαζε τή γραμματέα του (δηλαδή την Άνναμπέλλα) ως γυναίκα του. Δέν έπρεπε λοιπόν εκείνη νά τόν πιστέψη, έπρεπε νά έπιμείνη, γιατί, κατά βάθος, ο «γότης» ήταν πολύ ειςαίσθητος στις έρωτικές έξομολογήσεις των θαυμαστριών του.

"Όταν ήρθε, ύστερ' από λίγη ώρα ο Ζάν Μυρά, ή Άνναμπέλλα έσπευσε νά έξαφανισθή και νά τόν αφήσει μόνο μέ τή φλογερή θαυμάστριά του. Έκείνη δέν άργησε νά του έξομολογηθή μέ τρόπο τόν έρωτά της. Ο Ζάν Μυρά τότε, χτύπησε τόν κουδούνι και της είπε:

— Θέλω νά σάς γνωρίσω τή γυναίκα μου!

Κατάπληκτος όμως, είδε την θαυμάστριά του νά ξεκαρδίζεται από τά γέλια.

— Έλάτε... του είπε κατόπιν. Ξέρω πώς είσατε ένας άμίμητος «φαρσέρ» και σάς παρακαλώ νά μη ένοχλήσετε τή γραμματέα σας...

Ο Ζάν Μυρά πίστεψε πώς είχε νά κάνη μέ μιὰ τρελή. Από αυτή τή δύσκολη θέσι του, τόν έβγαλε ή Άνναμπέλλα πού παρουσιάσθηκε στο κατώφλι της πόρτας μέ μιὰ ιουαλέττα έσπερίδος κι' όχι πειά μέ τόν άπλό φόρεμα της γραμματέας.

— Η Άνναμπέλλα!... Είνε γυναίκα μου!... Είπε ο «γότης» στην θαυμάστριά του.

Έκείνη λίγο έλειψε νά λιποθυμήσει από την κατάπληξι. Και καταντροπιασμένη, έσπευσε νά έξαφανισθή.

Καθώς βλέπετε, λοιπόν, ή μόνη λύσις για τούς «γότητες», όταν έπιθυμούν μιὰ ήσυχη ζωή, είναι ο γάμος. Ο Ζάν Μυρά, από τή μέρα πού παντρεύθηκε την Άνναμπέλλα, έρηκε την ήσυχία του.

Γιατί, άρά γε, δέν παντρεύεται κι' ο Άλμπέρ Πρεζάν; "Ετσι θα πάψη πειά νά ματώνη ή μύτη των θαυμαστριών του!...

ΠΙΕΡ ΜΠΕΡΖΕ

ΠΩΣ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΤΟ "ΣΕΞ - ΑΠΠΗΛ,, ;

(Συνέχεια έκ της 15ης σελίδος)

μέ στολή», δέν άφαι ποτέ τόν πρόσωπό της, παρά μόνο όταν παίζη στο στόυντιο. Μά και τότε τόν «βάψιμό» της αυτό γίνεται από τόν ειδικό «μακιγέρ» κι' είναι άπαραίτητο για τόν ισχυρό φωτισμό και την καθαρή άποτύπωση των χαρακτηριστικών του προσώπου. "Εξω από τόν «σταύντιο», ή Δωροθέα Βικ δέν κάνει τίποτε άλλο παρά «μανικιούρ»!... Τόν «σεξ-άππηλ» της είναι ή μαγνητική δύναμις της ματιάς της και ο προσωπικός χαρακτήρας της γοητείας της.

Πόσα λοιπόν κοστίζει τόν «σεξ-άππηλ»; Την καλλίτερη άπάντησι μάς τή δίνει ή Νόρμα Σήρερ:

— Τόν «σεξ-άππηλ» δέν χρειάζεται χρήματα, αλλά θυσίες. Έκλεκτή τροφή, πολυς ύπνος και ήσυχη ζωή, είναι άπαραίτητες προϋποθέσεις για τή διατηρησι της γοητείας. Τά καλλονικά είναι κατάλληλα μόνο για τις άποκρηάτικες μεταμφιέσεις. Μά, πώς είναι δυνατόν ν' άρέση σήμερα μιὰ γυναίκα «θαμμένη» σαν είδωλο της Πολυνησίας; Τέτοιες ώμορφιές είναι... τερατώδεις!

ΠΩΣ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΗΝ ΦΗΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

(Συνέχεια έκ της 11ης σελίδος)

ταινία αυτή, ο Σπένσερ—γοητευμένος άπ' την παρτεναίρ του—τήν παρακάλεσε νά φάνε μαζί τόν βράδυ, για νά γνωριστούν καλύτερα άναμεταξύ τους.

"Εφαγαν κι' άλλες θραδυές μαζί. Μιά άκατανίκητη συμπάθεια, τούς έδενε άμοιβαία. Τυφλωμένη άπ' τόν ξαφνικό και βίαιο πάθος της ή Λορέττα, παράβλεψε τόν γεγονός ότι ο Σπένσερ Τράσου ήταν ήδη παντρεμένος. Τόν έσπρωξε λοιπόν στο διαζύγιο, και λίγους μήνες άργότερα τέλεσαν τούς γάμους των οι δύο τους!

Τόν Χόλλυγουντ άναστατώθηκε άπ' τόν σκάνδαλο αυτό. Η φτωχή κυρία Τράσου, λατρεύοντας τόν άπιστο σύζυγό της, έκανε ένστασι στον άρχιεπίσκοπο της Καλιφορνίας: "Ήσαν καθολικοί, τόσο ο Τράσου όσο κι' ή Λορέττα, κι' έτσι τά διαζύγια τους καθώς κι' ο γάμος τους κηρύχθηκαν άκυρα άπ' την έκκλησία!

Για νά ξεχάση πειά ή Λορέττα την πίκρα της, άπ' τούς δύο άτυχες αγάπες της, σπρώχτηκε σέ μιὰ ζωή προσκαίρων έρώτων. Ο Ρόναλδ Κόλμαν, ο Τζώρτζ Μπρέντ και πλήθος άλλων ένδόξων και γοητευτικών άστέρων του κινηματογράφου, χρημάτισαν κατά καιρούς προσωρινοί έρασται και θαυμασταί της.

Άλλά σήμερα, ή Λορέττα Γιούγκ, είναι ή πιό νοικοκυρεμένη «στάρ» του Χόλλυγουντ. Έχει την πείρα και τή σύνεσι ώριμης γυναίκας, παρ' όλο πού είναι μόλις είκοσιτεσσάρων χρόνων. Και μέ κανέναν άπολύτως δέν συνδέεται αισθηματικά.

"ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ,,!..

(Συνέχεια έκ της 14ης σελίδος)

κτος από τόν μετάλλο της φωνής μου και μου συνέστησε νά την καλλιεργήσω. Έτσι γράφτηκε άκόμη και στο ώδειο κι' έβαλα κι' άλλα θάσανα στο κεφάλι μου.

"Όταν πήρα τόν δίπλωμά μου, ήμουν πειά ένα μεγάλο και ώμορφο κορίτσι μέ φωνή άηδονιοῦ. Κάποιος μίλησε για μένα στον Γουρζάνσκυ. Ζήτησε νά μ' άκούση κι' έμεινε ένθουσιασμένος. Και δέν άργησα νά κλείσω μιὰ καλή συμφωνία μαζί του.

Η κινηματογραφική καριέρα μου, στην άρχή, δέν παρουσίασε κανένα έξαιρετικό ένδιαφέρον. "Επαιξα στον «Άγνωστο Τραγουδιστή», μά κατόπιν έμεινα όκτώ μήνες έξω από τόν «στούντιο». Ο λόγος ήταν ότι ή περισσότερες «βερσιόν» των γαλλικών έργων, γινόντουσαν στο Βερολίνο κι' έτσι έγώ δέν είχα δουλειά στο «στούντιο».

Πέρασα, μά την αλήθεια, εκείνο τόν καιρό πολλές στενοχώριες, γιατί φοβόμουν μήπως, παρ' όλους τούς έπαινους, είχα άποτύχει πανηγυρικά στον κινηματογράφο. Μά αυτή ή κακή ιδέα μου δέν άργησε νά μου φύγη. Έκανα, σέ λίγο, τή γνωριμία του "Εριχ Πόμμερ, ο όποιος μ' άγκαζάρισε για νά παίξω στον «Άνθρωπο χωρίς όνομα».

Η χαρά μου, εκείνη τή μέρα, ήταν τόσο μεγάλη, ώστε άκουσα εύχαρίστως την έρωτική έξομολόγησι ένός φίλου μου και είχα μαζί του την πρώτη σοβαρή έρωτική περιπέτεια της ζωής μου.

"Υστερα από μερικές άλλες έπιτυχίες, «γύρισα» άκόμη και την περίφημη «Κοντέσσα Μαρίτσα». Επίσης την «Χαριτωμένη Πριγκήπισσα». Τώρα τελευταία μάλιστα έκανα ένα μεγάλο ταξίδι στη Τσεχοσλοβακία. Μά δέν φοβάμαι πειά τίποτε. Έχω γίνει τόσο γνωστή και τόσο πλούσια...

Έν τούτοις, έρχονται στιγμές πού θυμάμαι τά ταραχώδη παιδικά χρόνια μου. Κι' έγώ, τόν κορίτσι του πολέμου, πού άνατράφηκα μέσα στην κόλασι των μαχών και του θανάτου, κυριεύομαι τότε από μιὰ άπείρανη λύπη και κλαίω για όλους αυτούς τούς δυστυχισμένους πού άφησαν τόν κουφάρι τους στο πεδίο της τιμής.

ΓΚΙΣΛΑΙΝ ΜΠΡΥ